

Голѣмъ Сѣчко, Малѣкъ Сѣчко и Баба Марта.

(Народна приказка)

Голѣмъ Сѣчко, Малѣкъ Сѣчко и баба Марта — два братя и една сестра имали общо лозе. Отъ него тѣ изкарвали три бѣчви вино. Една за Голѣмъ Сѣчко, друга за Малѣкъ Сѣчко и трета за баба Марта.

Голѣмъ Сѣчко цѣлъ день ходи, скита по калове, по студове, снѣгъ го вали, вѣтъръ го духа. Върне се вечери изморенъ. Хапне си, пийне си. Ха чашка, ха още една, че килце, че двѣ — изпилъ си бѣчвата съ виното.

Малѣкъ Сѣчко и той като братъ си. По рѣкитѣ ходи, леда чупи, снѣга топи, порои оправя, готви гнѣзда за скорцитѣ, проси тук-тамъ зърна за изгладнѣлитѣ врабчета, пѣди дѣцата да не ходятъ тѣй рано по влажното поле. Цѣлъ день ходи нагорѣ надолѣ, умори се, върне се вечери, хапне си, пийне си. Ха чашка, ха още една, че килце, че двѣ — и той си изпилъ виното.

Тръгнатъ двамата братя на сватба, или на гости нѣйдѣ и умиратъ отъ срамъ, че нѣматъ вино.

А пѣкъ въ земника бѣчвата на баба Марта си стои не побутната — пѣлна пѣлнишава.

Нѣма какво. Рѣшили двамата братя да изпиятъ винцето на баба Марта, рѣшили и го сторили. Днесъ тоя точно, утрѣ оня точно — и виното се свѣршило.

Дошла баба Марта, запрѣтнала рѣжави, разшетала се да срѣщне пролѣтъта, както е прилично. Шетала, шетала, уморила се, сѣднала да си почине, да похапне и си спомнила за винцето, та рекла и да си пийне.

Кога отишла при бѣчвата си, що да види! Въ нея не останало ни капка. Джгитѣ ѝ се разсѣхнали, оброчитѣ ѝ се разслабили.